

مغازه کوچک سیده مرضیه جاویدی
نقطه آغاز پیوند دخترها و پسرهای دم بخت بوده است

«بی بی» و قصه وصل دل‌ها

۵۰۴

عکس: فهیمه فرخی/شهر آرا

نگاهی به تاریخچه تغییر و تحول «کنه بیست»
در دهه گذشته

گذرگاهی که تبدیل به محله شد

۶

درختان خیابان‌های گلبو و شهید بهشتی
درگیر بی‌آبی و آفت هستند
مرگ تدریجی درختان محله نیزه

تیم فوتبال محله پورسینا با افزایش تعداد بازیکنان و
راه اندازی فضای بدن سازی، قدم در راهی تازه گذاشته است
«شاوان» در مسیر رشد

۷

درختان خیابان های گلبو و شهید بهشتی درگیر بی آبی و آفت هستند

با اشاره به وضعیت درختان حاشیه خیابان شهید بهشتی می گوید: دست کم پانزده اصله درخت در محدوده اطراف محل کسب من در معرض خشک شدن هستند و بخش عمده این آسیب، ناشی از آفت و شسته است. او همچنین بر ضرورت هرس درختان تأکید می کند و می گوید: شاخه های خشک در بسیاری از درختان باقی مانده است و با وزش بادی می شکنند و در معبر عمومی سقوط می کنند.

همکاری در آبیاری و تخفیف از شهرداری
سرپرست اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۵، اعلام می کند که آبیاری درختان واقع در معابر فرعی و کم عرض، مثل خیابان های گلبو و شهید بهشتی به دلیل امکان پذیر نبودن تردد خودروهای آبیاری، بر عهده مالکان و ساکنان مجاور است.

مرتضی دوامی احمدی با اشاره به طرح مشارکت شهروندان در نگهداری فضای سبز می گوید: شهروندانی که آبیاری درختان مقابل ملک خود را بر عهده دارند، می توانند بابت خود اظهاری در سامانه سازمان پارک ها و فضای سبز شهرداری مشهد به نشانی gsm.s.mashhad.ir از تخفیف در عوارض ملک بهره مند شوند.

به گفته دوامی احمدی، عملیات هرس و سم پاشی درختان معابر به صورت دوره ای توسط شهرداری انجام می شود، اما شهروندان در صورت مشاهده موارد نیازمند به رسیدگی می توانند درخواست خود را از طریق سامانه سازمان پارک ها و فضای سبز به نشانی gsm.s.mashhad.ir ثبت و موضوع را پیگیری کنند.

سرپرست اداره فضای سبز شهرداری منطقه ۵ همچنین توضیح می دهد که عرض کم برخی پیاده روها امکان افزایش ابعاد حوضچه ها را محدود کرده است. به گفته او، همین محدودیت یکی از عوامل دشواری آبیاری درختان توسط تانکرهای آب رسان در این معابر به شمار می رود.

آفت و شسته؛ تهدیدی برای درختان محله
در ابتدای خیابان گلبو در سمت چپ مسیر، درختی با پلاک شناسایی دیده می شود که دیگر نشانی از حیات در آن باقی نمانده است. محمد تقی مؤمن، کاسب این محدوده و عضو شورای اجتماعی محله نیز، علت خشک شدن این درخت را کمبود آب می داند و می گوید: درختان چند ساله به دلیل نرسیدن آب کافی به راحتی از بین می روند و حتی در بسیاری موارد، فضای مناسبی برای آبیاری آن ها وجود ندارد.

بررسی ظاهری درختان نیز از وضعیت نامناسب آن ها حکایت دارد. برگ ها در بسیاری از موارد به شته های ریز سیاه آلوده شده اند و آثار آسیب دیدگی و پژمردگی در آن ها دیده می شود. برخی تنه ها نیز دچار پوسیدگی شده اند و سوراخ های متعدد روی آن ها مشاهده می شود. مؤمن با اشاره به مشارکت برخی کسبه و ساکنان در آبیاری درختان، معتقد است بخش مهمی از مشکل کنونی به گسترش آفت و شسته بازمی گردد و سم پاشی بموقع می تواند در بهبود شرایط مؤثر باشد.

حوضچه و آبیاری، نیاز درختان
مهدی گل محمدی، یکی دیگر از ساکنان محله، می گوید: تاکنون شاهد رسیدگی منظم به درختان از سوی متولیان شهری نبودم و حتی اگر مسئولیت آبیاری مستقیم بر عهده شهرداری نباشد، طراحی پیاده روها به گونه ای انجام شده که بسیاری از درختان فاقد حوضچه یا فضای کافی برای دریافت آب هستند.

طبق صحبت او، اجرای کف پوش و پوشاندن اطراف درختان با مصالح سخت، امکان نفوذ آب به ریشه ها را کاهش داده و همین موضوع در کنار کم آبی، شرایط را برای رشد و بقای درختان نامناسب کرده است.

نیاز فوری به هرس درختان
در پایان، سید مصطفی حسینی، رئیس شورای اجتماعی محله نیز،

مرگ تدریجی درختان محله نیزه

سید محمد عطائی بعضی از آن ها کاملاً خشک شده اند؛ برخی دیگر با شاخه های نیمه جان هنوز برای بقا تلاش می کنند و تعدادی نیز گرفتار آفت و بیماری شده اند. اینجاراسته خیابان های گلبو و شهید بهشتی در محله نیزه است؛ جایی که درختان دو سوی خیابان با آغاز روزهای گرم سال، بیش از هر زمان دیگری، نشانه های کم آبی و فرسودگی را نشان می دهند.

بسیاری از این درختان از آبیاری مناسب محروم هستند و حتی حوضچه ای برای نفوذ آب به ریشه ندارند. در بخش هایی نیز موزاییک و سیمان پیاده رو فضای تنفس و تغذیه درختان را محدود کرده است. در کنار این مشکلات، گسترش آفت و شسته نیز حال را ناخوش کرده و باعث نگرانی ساکنان و کسبه این محدوده شده است.

اولویت درخواست ها در حوزه شهرسازی و نظارت بر ساخت وسازها

حوزه فنی و عمران

شهروندی از اهالی خیابان شهید علی مردانی ۳۸ محله کوی سلمان از شکسته شدن و خرابی بلوکه جداول در این معبر گفت.

حوزه ترافیک و حمل و نقل

۱۲ تماس در این حوزه ثبت شد. یکی از ساکنان محله نیزه از شلوغی و ترافیک همیشگی در بولوار شهید آوینی گفت. شهروند دیگری از همین محله نیز از ترافیک سنگین و پارک خودروها در این معبر شکایت کرد.

حوزه خدمات شهری

یکی از ساکنان خیابان مهرآباد درخواست هرس علف های هرز و جمع آوری زباله در ابتدای این معبر را مطرح کرد.

تقدیر و تشکر

شهروندی از خیابان مهرآباد از عملکرد خوب پاکبان ها در این خیابان تشکر کرد.

تعداد پیام های مردمی

۱۲ تماس

سایر تماس ها

تماسی درباره رسیدگی نشدن به بوستان رستگارمقدم و مشکلات آن مثل نبود نیمکت و تردد موتورسوارها برقرار شد. ۲ تماس نامرتب هم از منطقه ۶ و منطقه ۴ برقرار شد.

شهرآرامحله پیگیری می کند

شهرآرامحله در شماره پیش رو، وضعیت نیمکت ها و امنیت بوستان رستگارمقدم را بررسی می کند.

حوزه شهرسازی و نظارت بر ساخت وسازها

۴ تماس در این حوزه برقرار شد. شهروندی از خیابان شهید رحیمی ۶۷ از مزاحمت های ساخت وساز همسایه ای در این کوچه گلایه داشت. ساکنان خیابان مفتاح شرقی ۳ (عبادت ۲۲) درخواست برخورد با ساخت وسازهای غیرمجاز در این معبر را مطرح کرد. یکی از اهالی خیابان مفتاح شرقی ۶ هم گزارش ساخت وساز غیرمجاز در این معبر را داد. شهروند دیگری از همین محله، درخواست رسیدگی به یک مورد ساخت وساز غیرمجاز بین مفتاح شرقی ۲۸ و ۲۶ را داشت.

نیکو عقیده هفته گذشته طبق روال هر ماه، حسین اکران، شهردار منطقه ۵، در مرکز ارتباط مردمی ۱۳۷ حاضر شد تا پاسخ گوی درخواست های مردمی باشد.

شما می توانید اخبار کوچه و خیابان خود را به شماره ۰۹۱۵۹۱۳۱۳۲۵ در پیام رسان ایتا بفرستید.

شما چه خبر

● دمام زنی و پرچم گردانی در شهرک شهید باهنر

نزدیک به سه ماه است که محله شهید باهنر به محل اجتماع انقلابی ساکنان این محدوده تبدیل شده است. جمعه هفته گذشته، طبق روال هر هفته، اهالی در بوستان طوبی سن برپا کردند. آن ها جایگاه را با بنر و عکس شهید امزین کردند و پس از نماز مغرب و عشاء به شعار علیه آمریکا و اسرائیل و پرچم گردانی پرداختند. در خلال این برنامه، سخنرانان هم به روی سن آمدند و درباره مقاومت و ایستادگی در این برهه زمانی سخنرانی کردند. در کنار این برنامه ها، گروه نوجوانان دمام زن شهرک شهید باهنر هم به اجرا مشغول شدند و مورد تشویق حاضران قرار گرفتند.

● دهه ولایت پرشور در پورسینا

نیکو عقیده هفته گذشته، هم زمان با ایام دهه ولایت و اعیاد قربان و غدیر، همایش پیاده روی خانوادگی با حضور گسترده اهالی محله پورسینا مشهد برگزار شد. در این مراسم که به عنوان افتتاحیه «رویداد مردمی دهه ولایت» توسط فعالان فرهنگی مسجد چهارده معصوم (ع) برنامه ریزی شده بود، شرکت کنندگان با در دست داشتن پرچم ایران، مسیر گلزار شهدای ده دی را پیمودند و با آلمان های شهدا تجدید میثاق کردند.

در این برنامه، تلاوت قرآن، مدیحه سرایی در وصف امام علی (ع) و امام حسین (ع)، قرعه کشی و اهدای کمک هزینه سفر به کربلا انجام شد و با اقامه نماز جماعت مغرب و عشاء به پایان رسید.

● عیدانه در محله کشاورز

هم زمان با فرارسیدن دهه ولایت، ویژه برنامه «عیدانه قربان تا غدیر» با برپایی چای خانه حضرت رضا (ع) در خیابان شهید دهنوی (محله کشاورز) برگزار شد.

این مراسم که در شب ششم دهه ولایت و با استقبال پرشور اهالی محله همراه بود، فضایی صمیمی و معنوی برای شهروندان فراهم کرد. در این برنامه، بخش های متنوع فرهنگی از جمله سرود نوجوانان و مولودی خوانی در وصف امیرالمؤمنین حضرت علی (ع) اجرا شد. در حاشیه این مراسم هم چای خانه حضرت رضا (ع) با همت خادمان و فعالان فرهنگی محله برپا شد و از مجاوران و شرکت کنندگان با چای و اقلام متبرک پذیرایی شد. این بخش از برنامه، فرصتی برای دورهمی و گفت و گو صمیمانه میان اهالی فراهم کرد.

● بازارچه محلی در دل اجتماعات

هفته گذشته، بازارچه محصولات هنری و خانگی بانوان در محله آقا مصطفی خمینی (کوی عمار یاسر) و نزدیک مسجد جواد الائمه (ع) برگزار شد.

در این بازارچه، بانوان هنرمند و توانمند محله، محصولات دست ساز و تولیدات خانگی خود را برای عرضه و فروش به نمایش گذاشتند؛ محصولاتی که از لیف و عروسک های دست بافت گرفته تا انواع ادویه جات و خوراکی های خانگی را شامل می شد.

نورآوردن آسفالت معابر منطقه ۶

عملیات گسترده لکه گیری آسفالت در معابر منطقه ۶ مشهد با هدف بهبود کیفیت تردد و رفع نواقص سطح خیابان ها ادامه دارد. در این طرح، بیش از ۴ هزار و ۳۰۰ مترمربع از معابر محدوده آروند، شهید کمالی، حاشیه خیابان حر، شهید بحرینی و شهید خوش سیما تحت پوشش عملیات ترمیم قرار گرفته است. برای اجرای این پروژه ۴۵ تن آسفالت مصرف و بخش شایان توجهی از آسیب های موجود در سطح معابر برطرف شده است. این اقدامات در چارچوب برنامه نگهداشت و بهسازی شبکه معابر شهری و با هدف افزایش ایمنی، جلوگیری از گسترش خرابی ها و بهبود رضایت شهروندان انجام می شود. شهرداری منطقه اعلام کرده است که سایر نقاط اولویت دار نیز به صورت مرحله ای در برنامه لکه گیری و ترمیم قرار خواهند گرفت.

شهر خبر

عطائی | حجت الاسلام والمسلمین محسن پاکدامن، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۶ مشهد، از اجرای طرح «صبح ورزش، زندگی» ویژه بانوان در ۹ نقطه این منطقه خبر داد و بیان کرد: این برنامه از ۱۹ اردیبهشت با هدف توسعه ورزش همگانی، ارتقای سلامت جسمی و روحی بانوان و افزایش نشاط اجتماعی در محلات منطقه ۶ آغاز شده و با استقبال شهروندان در حال برگزاری است.

او با اشاره به اهمیت فراهم کردن بسترهای مناسب برای حضور بانوان در فعالیت های ورزشی افزود: مدیریت شهری تلاش می کند با اجرای برنامه های سلامت محور، زمینه بهره مندی هر چه بیشتر بانوان از فعالیت های ورزشی منظم را فراهم کند. بر همین اساس، این طرح به رایگان در سالن های شهید باهنر، رجا، شهید شیروودی و شهربانوی نصرت، بوستان های بانوان امید و نصرت، مدرسه رضویه، مسجد جواد الائمه (ع) و مسجد شجره در حال اجراست.

پاکدامن ادامه داد: طرح «صبح ورزش، زندگی» فرصتی برای آغاز روزی پر نشاط و فعال است و می تواند نقش مؤثری در ارتقای سلامت فردی، تحکیم روابط اجتماعی و بهبود کیفیت زندگی شهروندان ایفا کند.

این مسئول از بانوان ساکن منطقه دعوت کرد با حضور در این برنامه، از ظرفیت های فراهم شده برای حفظ سلامت و نشاط خود بهره مند شوند.

معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۶ مشهد از اجرای طرح «صبح ورزش، زندگی» خبر داد

صبح های پر نشاط

بانوان در ۹ نقطه

انتخاب رئیس جدید شورای اجتماعی محله شهید معقول

نشست تعیین سمت های شورای اجتماعی محله شهید معقول با حضور معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری منطقه ۶ مشهد برگزار شد. در این جلسه، اعضای شورا برای گیری داخلی برای انتخاب هیئت رئیسه جدید و ترمیم ترکیب شورا اقدام کردند. بر این اساس، امید شاهسون به عنوان رئیس شورای اجتماعی محله و محبت هلالی به عنوان نایب رئیس انتخاب شدند.

شورای اجتماعی محلات به عنوان یکی از حلقه های ارتباطی میان شهروندان و مدیریت شهری، نقش مهمی در شناسایی مسائل و نیازهای محلی، انتقال مطالبات مردمی و مشارکت در تصمیم سازی های شهری ایفا می کند. این انتخابات با هدف تقویت ساختار شورا و افزایش انسجام در پیگیری مسائل و برنامه های محله برگزار شده است.

مغازه کوچک سیده مرضیه جاویدی، نقطه آغاز پیوند دخترها و پسرهای دم بخت بوده است

«بی بی» و قصه وصل دل‌ها

مریم دهقان همیشه فرار نیست تحصیلات عالی، جایگاه اجتماعی ویژه یا چهره‌ای شناخته شده داشته باشیم تا بتوانیم قدمی بزرگ برداریم. بعضی آدم‌ها خوب بلدند از ظرفیت‌های خود استفاده کنند و استعداد‌هایشان را در مسیری به کار بگیرند که زندگی دیگران را هم تحت تأثیر قرار دهد. این بار سراغ بانویی در محله مهدی آباد رفتیم که بیش از بیست سال پیش، پایش به اینجا باز شد؛ کسی که برای خیلی از هم‌محله‌ای‌ها پیش‌مادری می‌کند و از خوشحال کردن دیگران لذت می‌برد. این بانو اگرچه هنوز دهه پنجم زندگی خود را می‌گذراند، بیشتر از تعداد انگشتان دست و شاید بیشتر از سال‌های عمرش توانسته است دل‌هایی را به هم پیوند بزند و به قول خودش، دو نامحرم را به یکدیگر محرم کند. سیده مرضیه جاویدی، معروف به «بی بی خانم»، همان بانویی است که امروز، بسیاری او را به عنوان کنشگری اجتماعی در محدوده عباس آباد، محله مهدی آباد و روستاهای فرخ آباد و کریم آباد مشهد می‌شناسند؛ زنی که آوازه‌اش از محل زندگی‌اش فراتر رفته و باعث شده است دختران و پسران بسیاری در کنار یکدیگر آرام بگیرند و زندگی مشترکشان را آغاز کنند.

داستان جلد

بی بی فقط واسطه ازدو

طاهره عیدی، از همسایگان قدیمی و شورای اجتماعی محله، بی بی را سال می‌گوید: از زمانی که یاد می‌آید و در این محله عباس آباد زندگی کرده‌ام، بی بی همیشه در کنار طبق اطلاعات او، فعالیت‌های مرضیه خانم فقط نمی‌شود؛ یک حساب دفتری دارد که مشتری‌ها زیارت اولی‌ها و سفرهای ارزان قیمت کربلا برنامه ریز می‌کند، مردم محله را با هزینه کمتر به سفرهای زیارتی اما شاید یکی از فعالیت‌های شناخته شده او، صندوق پیش یا مبلغ ۵۰۰ هزار تومان آغاز شده و حالا به ۱۲۰ می‌گوید: خیلی‌ها با کمک پول همین وام خانه خرید کردند، سفر رفتند یا ازدواج کردند.

طاهره عیدی هم معتقد است این صندوق، گره بی‌بی است و می‌گوید: اینجا حاشیه شهر است. خیلی پردردسر بانکی را ندارند. اما بی بی با همین که خیلی از خانواده‌ها از پس مشکلاتشان

اعتماد، سرمایه اصلی بی بی خانم

وقتی از راز موفقیتش می‌پرسیم، بدون مکث از یک کلمه نام می‌برد: اعتماد.

او می‌گوید: جور کردن ازدواج در زمانه ما خیلی سخت شده است، اما مردم محله به خاطر اعتمادی که دارند، سراغم می‌آیند. سال‌هاست این‌جای زندگی می‌کنم و همه مرا می‌شناسند. وقتی دیدند چقدر برای این وصلت هادقت می‌کنم، درخواست‌ها بیشتر شد. بی بی معتقد است واسطه شدن برای ازدواج فقط معرفی کردن دو نفر به یکدیگر نیست. به همین دلیل بارها پیش آمده که درخواستی را نپذیرفته است. او توضیح می‌دهد: خیلی وقت‌ها همسایه‌ها یا آشنایان مرا به دیگران معرفی می‌کنند، اما اگر خانواده‌ای را نشناسم یا شناخت کافی از دختر و پسر نداشته باشم، اصلاً وارد ماجرا نمی‌شوم. نمی‌خواهم فردا کسی پشیمان شود یا اتفاقی بیفتد که نتوانم جواب‌گویش باشم.

با این حال، هر بار که ازدواجی به سرانجام می‌رسد، احساس رضایت عمیقی پیدا می‌کند: «از اینکه دو نامحرم را به هم می‌رسانم و محرم می‌شوند، قلباً خوشحال می‌شوم. حس خوبی دارم وقتی می‌بینم دو نفر به هم رسیده‌اند و زندگی موفق دارند.»

جالب اینکه نقش بی بی بعد از مراسم عقد و عروسی هم تمام نمی‌شود. بعضی از زوج‌هایی که به واسطه او ازدواج کرده‌اند، هنوز هم در مسائل و اختلافات زندگی‌شان مشاورت می‌گیرند. او می‌گوید: بارها پیش آمده وقتی مشکلی بین زن و شوهر به وجود آمده، از من خواسته‌اند پادرمیانی کنم. خیلی وقت‌ها با چند جمله و نصیحت، اوضاع بهتر شده و زندگی‌شان آرام گرفته است.

فقط برای رضای خدا

بی بی خانم برای این کار، اصول و قواعد خودش را دارد: قواعدی که به گفته او باعث شده است امروز همه ازدواج‌هایی که به واسطه او شکل گرفته، سرانجام خوبی داشته باشند: «من تاد دختر و پسر را نشناسم، آن‌ها را به هم معرفی نمی‌کنم. سال‌هاست در همین محله زندگی می‌کنم و به خاطر مغازه با بیشتر مردم رفت و آمد دارم. اگر کسی را نشناسم، اصلاً قدمی بر نمی‌دارم.»

او می‌گوید در انتخاب داماد، دو معیار برایش از همه مهم‌تر است: «یکی سالم باشد و یکی اهل کار. حتی اگر سیگار بکشد، قبول نمی‌کنم.»

وقتی از او می‌پرسیم آیا بابت این واسطه‌گری پولی دریافت می‌کند یا نه، کمی تعجب می‌کند و می‌گوید: نه، اصلاً من هیچ توقعی از کسی ندارم و فقط برای رضای خدا این کار را انجام می‌دهم. البته در جلسات اول خواستگاری خودم هم می‌روم و اگر بعد از جواب بله دعوت‌کنند، در مراسم شادی‌شان هم شرکت می‌کنم.

شروع داستان از یک مغازه کوچک

برای دیدن سیده مرضیه جاویدی، راهی روستای فرخ آباد می‌شویم؛ کمی بالاتر از خیابان عباس آباد. نشانی‌ای که می‌دهد، پاتوق خیلی از اهالی محله است؛ جایی برای خرید، گپ و گفت، رد و بدل کردن شماره تلفن‌ها و گاهی حتی هماهنگ کردن قرارهای خواستگاری. همه چیز از یک مغازه کوچک لباس فروشی آغاز شد.

مغازه‌ای حدود دوازده سیزده متری که طبقات لباس دورتادور آن را پر کرده‌اند و سال‌هاست بی بی خانم پشت‌دخل آن ایستاده است. احوال‌پرسی گرمی می‌کند و خودش را این‌طور معرفی می‌کند: بیست سال پیش بود که وارد خیابان عباس آباد شدیم. البته همسرم چند سال است فوت کرده و همه خرج و مخارج زندگی روی دوش خودم است. با این حال از همان زمان، جایی را برای فروشگاه لباس اجاره کردم. مردم محله کم‌کم ما را شناختند. کنار خرید، حرف می‌زدیم و از احوال هم باخبر می‌شدیم.

همین گپ‌های روزمره و آشنایی‌های سرپایی کم‌کم مسیر تازه‌ای را پیش پای او گذاشت. صحبت از دخترها و پسرهایی شد که قصد ازدواج داشتند و از مرضیه خانم می‌خواستند اگر فرد مناسبی را می‌شناسد، معرفی کند.

نخستین میانجیگری برای ازدواج

بی بی تاریخ دقیقش را به خاطر ندارد. اما ماجرا را خوب به یاد می‌آورد. حدود بیست سال پیش، یکی از مشتریان مغازه‌اش هنگام صحبت از او می‌پرسد آیا دختر مناسبی سراغ دارد یا نه.

مرضیه خانم هم خواهر خودش را معرفی می‌کند. آن زمان خانواده پدری او در تربت حیدریه زندگی می‌کردند. بی بی می‌گوید: یاد نمی‌رود؛ یک روز بارانی بود که دنبالم آمدند و گفتند برویم تربت حیدریه. همان جلسه اول خانواده داماد، خواهرم را پسندیدند. بعد هم عقد کردند و بعد از ازدواج به مشهد آمدند. خدا را شکر زندگی خوبی دارند و الان خواهرم سه بچه دارد.

همان ازدواج، نخستین قدم بی بی در این مسیر بود؛ قدمی که جرقه یک کار خیر ماندگار را در ذهنش روشن کرد. خودش باخنده می‌گوید: دقیق یادم نیست خواهرم چه سالی ازدواج کرد؛ همین قدر می‌دانم که پسر بزرگش الان ۲۲ سال دارد و برای او هم خودم آستین بالا زدم.

یک ماه پیش عقد کردند و تا الان همه چیز خوب پیش رفته است. البته دامنه این فعالیت فقط به دختر و پسرهای جوان محدود نمی‌شود. بی بی در این سال‌ها واسطه ازدواج افراد مطلقه، میان سال و حتی سالمند هم شده است؛ افرادی که دوباره صاحب همدم و همراه برای ادامه زندگی شده‌اند.

بی بی؛ از خواستگاری تا عروسی

مریم و رضا از دیگر زوج های محله مهدی آباد هستند که نزدیک به شش سال از ازدواجشان می گذرد و حالا فرزند دوساله ای به نام امیراسلان دارند. مریم در حالی که پسرش را در آغوش گرفته است، از نقش بی بی در شکل گیری زندگی مشترکش می گوید: «سال هاست هم محله ای بی بی هستیم. مادر ما با او رفت و آمد داشت و از مغازه اش خرید می کرد. خانواده همسر هم او را می شناختند.»

او هفده ساله بوده که مراسم خواستگاری برگزار می شود. پس از آشنایی دو خانواده و شناختی که از طریق بی بی به دست می آید، پاسخ مثبت خود را اعلام می کند. اما نقش بی بی فقط به معرفی دو خانواده محدود نمی شود. مریم می گوید: بی بی در جلسات اولیه خواستگاری حضور داشت. بعد هم در مراسم عقد، محضر، عروسی و بیشتر جشن های ما کنارمان بود.

او در حالی که امیراسلان را در آغوش خود خوابانده است، از زندگی مشترکش ابراز رضایت می کند و می گوید: خدا را شکر احساس خوشبختی دارم. همسر ما اهل کار است، صداقت دارد و برای زندگی تلاش می کند. درباره تربیت امیراسلان هم همیشه با هم مشورت می کنیم تا بهترین تصمیم را بگیریم.

برای مریم و رضا، بی بی فقط واسطه یک ازدواج نبوده؛ او از روز خواستگاری تا روز عروسی و حتی بعد از آن در کنارشان حضور داشته است.

رضایت از زندگی شیرین

ایمان بیست و پنج ساله و محدثه بیست ساله از جوان ترین زوج های محله هستند که به واسطه بی بی خانم، زندگی مشترک خود را آغاز کرده اند. دو سال از ازدواجشان می گذرد و حالا دختری نه ماهه به نام هلیا دارند. ایمان ماجرای آشنایی با همسرش را این گونه روایت می کند: قصد ازدواج داشتم و موضوع را با مادر در میان گذاشتم. چند جا خواستگاری رفتیم اما به نتیجه نرسید. تا اینکه مادر گفت بی بی در این زمینه استاد است و دخترهای بسیاری را می شناسد. پس از آن، مادر ایمان از بی بی کمک خواست و در نهایت خانواده او به خواستگاری محدثه رفتند. سه جلسه خواستگاری برگزار شد و در نهایت پاسخ مثبت خانواده عروس را دریافت کردند. محدثه هم درباره آن روزها می گوید: وقتی ایمان به خواستگاری آمد، دیدم پسر سالم و اهل کاری است. این موضوع برای من و خانواده ام اهمیت بسیار داشت. پدرم هم رضایت داشت و در نهایت ازدواج کردیم.

این زوج در طول دوران خواستگاری فقط یک جلسه فرصت گفت و گو بایکدیگر را پیدا کردند؛ جلسه ای که به گفته خودشان برای شناخت اولیه کافی بوده است. ایمان با خنده می گوید: الان دو سال از زندگی مشترکمان می گذرد و من از انتخابم راضی هستم. زندگی شیرینی دارم و اگر ۱۰ سال دیگر هم از من بپرسید، همین جواب را می دهم.

ایمان و محدثه معتقدند حضور فردی مانند بی بی در محله یک نعمت است. آن ها می گویند: «بی بی جان در محله ما آدم شناخته شده ای است. نه فقط برای ما، بلکه برای خیلی از جوان های دیگر واسطه ازدواج شده است. چند نفر از آشنایان و اطرافیانمان را می شناسیم که به واسطه او ازدواج کرده اند و تا جایی که ما خبر داریم، همه از زندگی شان رضایت دارند.»

کنار گهواره کوچک هلیا، رضایت این زوج جوان از زندگی مشترک، شاید بهترین نتیجه سال ها قدم برداشتن بی بی در مسیر پیوند دل ها باشد.

انتخاب هایی بر اساس اعتماد

یکی از زوج هایی که توسط بی بی به هم رسیده اند، زهرا و فرزاد هستند که نزدیک به یازده سال از ازدواجشان می گذرد و امروز صاحب دو فرزند هستند. فرزاد، پسر سیده مرضیه جاویدی است و ماجرای آشنایی او و همسرش به سال ۹۴ برمی گردد. زهرا می گوید: قبل از ازدواج، مادر ما بی بی رفت و آمد داشت. از مغازه اش خرید و در قرعه کشی هایش هم شرکت می کرد. گاهی من هم همراه مادرم به مغازه می رفتم.

هجده سال داشته که مادرش خبر می دهد بی بی مرضیه قصد دارد برای پسرش به خواستگاری او بیاید. زهرا ادامه می دهد: تا آن زمان فرزاد را ندیده بودم، اما چون شناخت خوبی از بی بی و خانواده اش داشتیم، با خیال راحت این پیشنهاد را پذیرفتیم. خدا را شکر از زندگی ام راضی هستم و آرامش دارم. فرزاد هم در تأیید حرف های همسرش می گوید: از انتخابی که مادرم برایم انجام داد، راضی ام. همسر خوبی دارم و زندگی مان را با تفاهم پیش می بریم.

بعد از گذشت بیش از یک دهه، این زوج همچنان از انتخابی که با واسطه بی بی انجام شده رضایت دارند؛ رضایتی که شاید بهترین گواه برای اعتماد اهالی محله به او باشد.

برای اینکه بدانیم واسطه گری بی بی خانم چه نتیجه ای داشته، سراغ چند زوجی می رویم که زندگی مشترکشان به واسطه او شکل گرفته است.

چ نیست

و عضو فعال بسیج هست می شناسد. او یازده ساله که در خیابان ر خیر بوده است.

نظ به معرفی دختر و پسر ختم از او قسطی خرید می کنند. برای ی می کند و به واسطه آشنایی هایی تی و تفریحی می برد.

وام خانگی باشد؛ طرحی که سال ها میلیون تومان رسیده است. بی بی بدند، ماشین خریدند، جهیزیه تهیه

سیاری از مشکلات مردم را باز کرده از مردم توان گرفتن وام های کارهایش کمک کرده است برآیند.

نگاهی به تاریخچه تغییر و تحول «کنه بیست» در دهه گذشته

گذرگاهی که تبدیل به محله شد

مکان نما

سعیده ساجدی نیا در جنوب شرق مشهد، محله‌ای قرار دارد که نامش، بسیاری را به اشتباه به یاد روستای تاریخی کنه بیست می‌اندازد؛ در حالی که پیوند این محله با آن روستا تنها به یک مسیر قدیمی بازمی‌گردد.

کنه بیست که در زبان ساکنان محله «معود» خوانده می‌شود، یکی از محله‌های پرجمعیت و پرتراکم شهر است؛ محله‌ای که از دل زمین‌های کشاورزی و باغ‌های تره بار سر برآورده و با وجود رشد جمعیت، هنوز بخشی از هویت روستایی خود را حفظ کرده است. مسجدهای قدیمی، کوچه‌هایی که روزگاری میان مزارع شکل گرفته‌اند و خاطراتی که هنوز در ذهن قدیمی‌ها زنده است، روایتگر گذشته‌ای هستند که در کنار چالش‌های امروز این محله، چهره‌ای متفاوت از کنه بیست را به نمایش می‌گذارد.

آن قرار گرفته‌اند.

بیشتر ایستگاه‌ها در امتداد خیابان‌های اروند، حرو و پورسینا جانمایی شده‌اند و در بخش‌های داخلی محله ایستگاه اتوبوس وجود ندارد. حتی خیابان موعود که از معابر پرتردد کنه بیست به شمار می‌رود، فاقد ایستگاه اتوبوس است.

با این حال، به دلیل وسعت نه چندان زیاد محله، میانگین زمان دسترسی به نزدیک‌ترین ایستگاه اتوبوس حدود ۲۲۱۵ متر برآورد شده است. از نظر ارتباطات درون شهری نیز بولوار حرد در جنوب، خیابان اروند در شرق، خیابان پورسینا در غرب و بولوار شهید مفتاح شرقی در شمال، مرزهای اصلی محله را تشکیل می‌دهند.

● امکاناتی کمتر از نیاز جمعیت

یکی از چالش‌های مهم کنه بیست، کمبود فضاهای سبز و امکانات رفاهی متناسب با جمعیت آن است.

با وجود حضور شمار زیاد کودکان و نوجوانان در این محله، تنها یک بوستان در محدوده آن وجود دارد که پاسخ‌گوی نیاز ساکنان نیست. اهالی برای دسترسی به نزدیک‌ترین فضای سبز باید دست‌کم ششصد متر مسیری طی کنند.

در حوزه آموزشی، هفت مدرسه ابتدایی در محله فعال است که پنج مدرسه به دانش‌آموزان دختر اختصاص دارد.

در بخش خدمات درمانی نیز سه درمانگاه عمومی در محله فعالیت می‌کنند.

● مساجد؛ ستون‌های فرهنگی محله

مساجد نقش مهمی در زندگی اجتماعی اهالی کنه بیست دارند. مسجد فاطمه الزهرا (ع) قدیمی‌ترین مسجد محله شناخته می‌شود. این که در ابتدا به صورت چهارخانه خشتی در محدوده قلعه کهنه قرار داشت و اهالی آن را با نام «چارطاقی» می‌شناختند. بعدها با گسترش محله، این مسجد در خارج از محدوده قلعه قرار گرفت. حالاً در مجموع ۹ مسجد در کنه بیست فعال است که نشان‌دهنده جایگاه مهم مراکز مذهبی در ساختار محله است.

● همسایگی با محله

کنه بیست در مجاورت پنج محله قرار گرفته است. بخشی از محدوده شهرک شهید رجایی یا قلعه ساختمان و برخی از معابر موعود، پورسینا و اروندر در محدوده این محله قرار دارند. محله‌های کشاورز و شهید معقول در جنوب، اروند در شرق، پورسینا در غرب و مهدی آباد در شمال، همسایگان کنه بیست را تشکیل می‌دهند.

محله‌ای که روزگاری گذرگاهی برای رسیدن به یک روستای تاریخی بود، امروزه یکی از نقاط پرجمعیت جنوب شرق مشهد تبدیل شده است؛ محله‌ای با گذشته‌ای کشاورزی، هویتی مذهبی و جمعیتی جوان که همچنان برای دستیابی به امکانات شهری متناسب با ظرفیت‌های خود، راهی طولانی در پیش دارد.

● نامی به جامانده از مسیر

بر خلاف تصور بسیاری از شهروندان، محله کنه بیست ارتباط مستقیمی با روستای تاریخی کنه بیست ندارد. این محله در نقشه مشهد دست‌کم پانزده کیلومتر با دهستان «کنویست» یا «کنه بیست» فاصله دارد. آنچه سبب شده این نام بر محله باقی بماند، مسیر دسترسی به آن روستاست که از محدوده فعلی محله عبور می‌کرد. در واقع، کنه بیست امروزی، بیش از آنکه بخشی از روستای تاریخی باشد، گذرگاهی برای رسیدن به آن به شمار می‌رود.

● ارباب خوش‌نام محله

تاداه ۱۳۵۰ بخش عمده محدوده کنونی محله را زمین‌های زراعی و باغ‌های تره بار تشکیل می‌داد. این اراضی تحت مالکیت خلیل مؤمنی قرار داشت؛ فردی که قدیمی‌های محله هنوز از او به نیکی یاد می‌کنند. او یکی از اربابان شناخته‌شده منطقه بود و شمار زیادی از کشاورزان در زمین‌های تحت مالکیتش فعالیت می‌کردند. طبق گفته اهالی گویا او خیری خوش‌نام بوده و به دستگیری از نیازمندان شهرت داشته است. هرچند امروز آن باغ‌ها و زمین‌های وسیع خبری نیست. نام و خاطره این مالک قدیمی همچنان در حافظه جمعی اهالی باقی مانده است.

● تراکم جمعیتی محله، چهار برابر مشهد!

کنه بیست با وسعتی حدود ۱۵۲ هکتار، یکی از محله‌های پرتراکم مشهد محسوب می‌شود. بر اساس آخرین آمار، بیش از ۳۱ هزار و ۴۶۳ نفر در این محله زندگی می‌کنند. تراکم جمعیتی ۲۰۷ نفر در هر هکتار، رقمی نزدیک به چهار برابر میانگین تراکم جمعیتی شهر مشهد است و همین موضوع باعث شده کنه بیست در زمره محله‌های شلوغ و متراکم قرار گیرد.

بافت کالبدی محله نیز این تراکم را به خوبی نشان می‌دهد. خانه‌های ریزدان در بسیاری از نقاط محله دیده می‌شوند و بخش عمده واحدهای مسکونی یک تاد و طبقه هستند. همچنین هیچ ساختمان مسکونی در این محله بیش از سه طبقه ارتفاع ندارد. بررسی ساختار جمعیتی کنه بیست نشان می‌دهد بیشترین جمعیت ساکن در گروه‌های سنی صفر تا ۹ سال و ۲۵ تا ۳۴ سال قرار دارند. نرخ زاد و ولد در این محله بالاست و جمعیت جوان سهم شایان توجهی از ساکنان را تشکیل می‌دهد.

● دسترسی محدود به حمل و نقل عمومی

کنه بیست از نظر دسترسی به حمل و نقل عمومی با محدودیت‌هایی مواجه است. این محله هیچ ایستگاه مترویی ندارد و ایستگاه‌های اتوبوس نیز عمدتاً در حاشیه و خطوط مرزی

● مسجدی در قلب محله

اگر بخواهیم مهم‌ترین نشانه هویتی محله کنه بیست را معرفی کنیم، بی‌تردید باید از مسجد شصت ساله ابوالفضل نام ببریم. این مسجد در طول دهه‌ها نه تنها محل برگزاری آیین‌های مذهبی بوده، بلکه نقش مهمی در شکل‌گیری ارتباطات اجتماعی و فرهنگی اهالی ایفا کرده است.

برای بسیاری از ساکنان، مسجد ابوالفضل چیزی فراتر از یک بنای مذهبی است. این مسجد به‌صورت فقه‌ای از خاطرات نسل‌های مختلف تبدیل شده و هنوز هم مرکز بسیاری از فعالیت‌های محله به‌شمار می‌رود. در مناسبت‌های مذهبی و اجتماعی، این مسجد همچنان جایگاه ویژه‌ای بین اهالی دارد.

● کوچه‌ای برآمده از میان باغ‌ها

کوچه حر ۱۶ که با نام شهید غلام حجتی نیز شناخته می‌شود، یکی از معابر قدیمی کنه بیست است. شکل‌گیری این گذر به زمانی بازمی‌گردد که اطراف آن را باغ‌های تره بار و زمین‌های کشاورزی حاج احمد جامی و مرحوم قیاسی فراگرفته بود.

سال ۱۳۶۰ تنها پنج خانواده در این کوچه زندگی می‌کردند. به مرور زمان و با توسعه محله، مغازه‌های فروش مصالح ساختمانی در این محدوده شکل گرفت.

این گذر در گذشته با نام «کوچه مالک» شناخته می‌شد. پس از قطعه‌بندی زمین‌ها و واگذاری آن‌ها به خرده‌مالکان، برای جلوگیری از اختلافات احتمالی، این نام عمومی برای کوچه انتخاب شد؛ نامی که هنوز هم بین قدیمی‌های محله رواج دارد.

تیم فوتبال محله پورسینا با افزایش تعداد بازیکنان و راه اندازی فضای بدن سازی، قدم در راهی تازه گذاشته است

«شاوان» در مسیر رشد

دیدار آشنا

روی آمادگی جسمانی هم کار کند. ماقبل چنین فضایی نداشتیم و همیشه به فکر راه اندازی آن بودم. حال این امکان فراهم شده، هر چند کوچک است و امکانات زیادی ندارد.

● تازه شروع راه است

تمرینات این سالن با توجه به سن بچه ها طراحی شده است و حالا بازیکنان یک روز در میان به این فضای آیند و بخشی از تمرینات خود را در اتاق بدن سازی انجام می دهند. صفری می گوید: موفقیت های تیم در رقابت های مختلف این روند را تأیید می کند. آبان سال گذشته، در مسابقاتی که با حضور ۱۵۶ تیم از سوی شهرداری منطقه ۸ برگزار شد، شاوان توانست خود را به جمع شانزده تیم برتر برساند؛ اتفاقی که برای تیمی با امکانات محدود، دستاورد شایان توجهی به شمار می رفت. در کنار این موفقیت، آن ها موفق به کسب مقام اخلاق مسابقات هم شدند. شاوان در شهریور ۱۴۰۴ هم در مسابقات جام نخبگان که در چمن برکت برگزار شد، عملکرد موفقی داشت و توانست بین چهار تیم برتر رقابت ها قرار بگیرد. افتخاراتی که هر چند بزرگ ترین آرزوی این تیم نیست، نشان می دهد مسیر انتخاب شده بی نتیجه نبوده است.

صفری در پایان، نگاهش را به آینده می دوزد؛ آینده ای که در آن شاگردانش بتوانند در سطوح بالاتری رقابت کنند و فرصت های بیشتری برای دیده شدن داشته باشند؛ «این تازه شروع راه است. دوست داریم به جایگاه های بهتری برسیم و بچه ها بتوانند توانایی هایشان را در سطح بالاتری نشان بدهند.»

نمی کنند. قبلا هم گفته بودم؛ شغل اصلی من چیز دیگری است و این کار را فقط به عشق فوتبالیست های با استعداد محله انجام می دهم. بچه هایی که می توانند در آینده افتخار آفرین باشند. در این سال ها نام تیم تغییر کرده است. تیمی که روزی با نام «سهراب» شناخته می شد، حالا «شاوان» نام دارد؛ واژه ای که به معنای «خاص» است و اعضای تیم امیدوارند بتوانند معنای آن را در زمین فوتبال هم به نمایش بگذارند. با این حال، از نگاه مصطفی صفری مهم ترین اتفاق این سال ها راه اندازی فضایی برای تمرینات بدن سازی است؛ فضایی که مدت ها آرزوی ایجاد آن را داشت؛ «تمرین بدن سازی برای بازیکنان هر رشته ای ضروری است. اگر قرار باشد یک ورزشکار مسیر حرفه ای را دنبال کند، باید

نیکو عقیده دو سال از تاریخ ۱۹ شهریور ۱۴۰۳ که پای صحبت های مصطفی صفری نشستیم می گذرد؛ دو سالی که برای او و بچه های فوتبالیستش، پراز تلاش، امید و قدم های کوچک و بزرگ بوده است. او هنوز همان دغدغه همیشگی برای پرورش استعداد بچه ها را دارد و هنوز هم با همان جدیت و انگیزه برای پیشرفت آن ها تلاش می کند. البته این مسیری تغییر نپسوده است. شرایط تیم «شاوان» نسبت به گذشته شکل تازه ای پیدا کرده و امکانات بیشتری در اختیار بچه ها قرار گرفته است. صفری حالا توانسته در محله پورسینا، دفتری برای فعالیت های تیم سرپا کند؛ کنار این دفتر، یک اتاق بدن سازی کوچک هم راه اندازی شده است. تعداد شاگرد هایش در این سال ها بیشتر شده و همین موضوع نشان می دهد او بستری بزرگ تر برای رشد استعداد ها در محله پورسینا فراهم کرده است.

● افزایش تعداد فوتبالیست ها

عکس های رنگارنگ بچه ها روی دیوار های دفتر خود نمایی می کنند؛ تصاویری از مسابقه ها، تمرین ها و لحظه هایی که هر کدام بخشی از مسیر رشد این تیم را روایت می کنند. تعداد شاگردان هم نسبت به گذشته افزایش پیدا کرده است؛ تیمی که روزی با حدود سی بازیکن فعالیت می کرد، حالا ۴۵ عضو دارد؛ کودکانی که بسیاری از آن ها از خانواده های کم برخوردار آسیب دیده یا بچه های کار هستند. با این حال، شرایط مالی هیچ گاه مانعی برای حضورشان نبوده است. صفری می گوید: حدود نیمی از بچه ها اصلا شهریه پرداخت

ویژه برنامه شب عید غدیر در محله رضائیه با حضور گسترده اهالی برگزار شد

جشنی برای وحدت و همدلی

عیدگاه

قبل مشغول آماده سازی فضای مراسم بودیم و حتی برای آنکه صبح زود کارها با نظم بیشتری انجام شود، شب را در مسجد سپری کردیم. حجت الاسلام والمسلمین حسین مؤذنی، امام جماعت مسجد امام رضا^(ع)، نیز از مشارکت گسترده مردم محله در برگزاری مراسم سخن می گوید. به گفته او، اهالی رضائیه در مناسبت های مذهبی همواره پیش قدم هستند و این بار نیز با کمک خیران و معتمدان محله، پذیرایی و غذای نذری برای حدود هزار نفر تدارک دیده شده است.

● پاسداشت از آرمان های اسلام و انقلاب

در میان خادمان مراسم، مجید گرمی نیز مشغول انجام آخرین هماهنگی هاست. او که مسئول تزئین تاج گل است و بخشی از امور اجرایی را بر عهده دارد، می گوید که همه این کارها از سراداد و علاقه به امیرالمؤمنین^(ع) انجام می شود. جشن رو به پایان است اما شور حاضران همچنان ادامه دارد. کودکان پرچم به دست بین جمعیت رفت و آمد می کنند. جشنی که فراتر از یک مناسبت مذهبی، روایتگر همدلی و وحدت اهالی است.

● همه پای کار جشن

در گوشه و کنار مراسم، نقش جوانان به خوبی دیده می شود. از نظم دهی به جمعیت گرفته تا آماده سازی تجهیزات و پذیرایی از مهمانان، همه جارد پای نوجوانان و جوانان محله به چشم می خورد. امیرعلی رضانی، مسئول روابط عمومی حوزه ۲ مالک، از شب قبل در مسجد حضور داشته است. او می گوید: به همراه دوستان از شب

عطائی امقابل مسجد امام رضا^(ع) را فریش کرده اند و ورتیلی، سکو و سن موقتی ساخته اند. سماور ها آماده است، صندلی ها چیده شده و خادمان مراسم نیز آخرین هماهنگی ها را انجام می دهند. هنوز برنامه به طور رسمی آغاز نشده است، اما شور و شوق در چهره حاضران موج می زند.

اینجا محله رضائیه است که سال ها است شیعه و سنی در کنار یکدیگر زندگی می کنند. مسجد جامع حنفی در همین محله قرار دارد و بسیاری از خانواده های اهل سنت نیز در این محدوده سکونت دارند. همین هم جواری و صمیمیت باعث شده است جشن شب عید غدیر تنها به یک مراسم مذهبی محدود نماند و به صحنه ای از همدلی و همبستگی اهالی تبدیل شود.

● جلوه ای از وحدت محله

هنوز مراسم شروع نشده، دیگر جایی برای مهمان های بعدی نمانده است. در میان جمعیت، کودکان بیش از همه جلب توجه می کنند. امیرحسین، کودک هشت ساله ای که صورتش را با نقش پرچم ایران نقاشی کرده، بالیخند به مهمانان علامت پیروزی نشان می دهد. کمی آن طرف تر، دختر خردسالی پرچم کوچکی را در دست گرفته و در میان جمعیت حرکت می کند. عبدالکریم، پسر نه ساله اهل سنت، نیز با شور و اشتیاق در مراسم حضور دارد و در کنار دیگر نوجوانان، قند و لیوان های جای برابری پذیرایی به میز مقابل مسجد می رساند.

چهنو، مصلی، کارمندان اول، کارمندان دوم، شهید آقامصطفی خمینی، شیرین، امیرآباد، شهید معقول، کشاورز، پورسینا، اروند، انصار، شهید باهنر، شهید بسکابادی، شهید شیرودی، شهیدرستمی، کوی ۲۲ بهمن، کنه‌بیست، شهیدرجایی

محلات منطقه‌ها

مهدی‌آباد، رضائیه، سجاده، حسین‌آباد، مهرآباد، امیرالمؤمنین^(ع)، نیزه، شهید آوینی، ثامن، کوی سلمان، جلالیه

همه موبک‌های این جشن به پذیرایی و خوراکی اختصاص ندارد. برخی از آن‌ها با هدف ایجاد فضایی شاد و پر نشاط برای کودکان و نوجوانان فعالیت می‌کنند. موبک دختران طوبی یکی از آن‌هاست؛ گروهی از دختران نوجوان فعال محله که هر سال اجرای بخشی از برنامه‌های فرهنگی و تفریحی مراسم را بر عهده می‌گیرند. زهرآقایی، یکی از اعضای این گروه، می‌گوید: امسال بازی‌های متنوع و سرگرم‌کننده‌ای برای بچه‌ها طراحی کردیم که مورد استقبالشان قرار گرفت.

مصطفی‌علی‌آبادی همراه همسر و دو فرزند خردسالش در این برنامه شرکت کرده و از ذوق بچه‌ها خوشحال است. او می‌گوید: این برنامه متنوع بود و یاد دیگر برنامه‌های محله و منطقه تفاوت داشت. به نظرم خاطره آن تا سال‌ها از ذهن بچه‌ها پاک نمی‌شود.

اهالی محله پورسینا جشن بزرگ دهه ولایت را با همکاری یکدیگر باشکوه برگزار کردند

روایت همدلی در «غدیر»

نیکی و عقیده هر سال دهه ولایت برای اهالی محله پورسینا بهانه‌ای می‌شود تا در روز عید غدیر دور هم جمع شوند و یک مهمانی بزرگ، صمیمی و مردمی را برگزار کنند. از چند ماه قبل، اهالی و موبک‌داران دست به کار می‌شوند و برای برپایی این دوره‌می محلی برنامه‌ریزی می‌کنند تا همه چیز به بهترین شکل پیش برود.

امسال هم بیست موبک صلواتی مردمی در محله برپا شد که هر کدام به نام یکی از شهدا مزین شده بودند و خدمات متنوعی به مردم ارائه می‌کردند. از فلافل و کباب کوبیده گرفته تا شربت و دیگر نذری‌ها. هر موبک سهمی در پذیرایی از مهمانان داشت. برای کودکان و نوجوانان هم برنامه‌های ویژه‌ای تدارک دیده شده بود؛ از بازی‌های شاد گرفته تا قصه‌گویی که حال و هوای متفاوتی به جشن می‌داد.

مراسم از ساعت ۳:۳۰ بعد از ظهر آغاز شد و تا حدود ۶:۳۰ عصر ادامه داشت؛ سه ساعتی که در آن موبک‌داران، خادمان و اهالی محله با تمام توان پای کار ایستادند تا میزبان مهمانان باشند.

در میان موبک‌های رنگارنگ مراسم، یکی از شلوغ‌ترین ایستگاه‌ها، ایستگاه کباب کوبیده است؛ جایی که عطر کباب از چند متر آن طرف‌تر به مشام می‌رسد. مسئول این موبک ابوالفضل گزبندی است؛ او از همان سال نخست برگزاری این جشن مردمی، پای کار بوده و حالا بسیاری از اهالی، او را به مهارتش در پخت کباب می‌شناسند. او هر سال مسئولیت آماده‌کردن حدود هزار سیخ کباب را بر عهده می‌گیرد.

این جشن بزرگ فقط با تلاش موبک‌داران برگزار نمی‌شود. پشت صحنه مراسم هم افرادی هستند که از ساعت‌ها قبل مشغول کار می‌شوند و اگرچه کمتر دیده می‌شوند، نقش مهمی در برگزاری برنامه دارند. حجت محمدی یکی از همین افراد است؛ یکی از اعضای فعال مسجد چهارده معصوم^(ع) که هر سال از صبح زود در محل حاضر می‌شود. او در برپایی موبک‌ها، جابه‌جایی وسایل و هماهنگی کارها کمک می‌کند و هر جانپرویی لازم باشد، خودش را به انجام می‌رساند.